

Соціальні проекти нашого храму

- **Дитячий клуб «Недільна школа»**
Основи християнського віровчення. Закон Божий.
Декоративно-театральне мистецтво
Катерина Недождій (050) 477-31-97
- **Школа футболу**
Головний тренер: Леонід Ярмолинський (050) 331-38-51
- **Дитяча школа боротьби**
Василь Шерстняков (067) 399 20 70
- **Клуб прогресивної православної молоді**
Обговорюємо актуальні та цікаві для тебе теми.
Тобі від 18 до 35? Маєш власну думку?
Поділись своїми ідеями та проведи час цікаво
Олександр Бондарчук (066) 446 60 19
- **Сімейний клуб**
Індивідуальне та сімейне консультування
Психологічна підтримка жінок
Підготовка майбутніх матерів до пологів
Семінари для подружніх пар
Міла Вітем (099) 499 11 19, (098) 455 55 05
- **Робота з ветеранами**
Антоніна Мазур (050) 172 24 41

Неділя 11:00

Заняття відбуваються на стадіоні заводу «Арсенал» (вул. Грушевського, 34)

Проводиться набір
Графік уточнюється

Наступне засідання 10 жовтня 19:00, тема: «Я та Божа Матір: особиста зустріч»

Індивідуальний графік
Четвер 19:00

Індивідуальний графік

Видається з благословення Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира, Предстоятеля Української Православної Церкви

6/2011

Бережи життя для Щастя!

Чудо рождення:
розговор наедине

Чудо рождення:
розговор наедине

Чудо рождення:
розговор наедине

Чудо рождення:
розговор наедине

Тема номера:
Духовное и физическое рождение

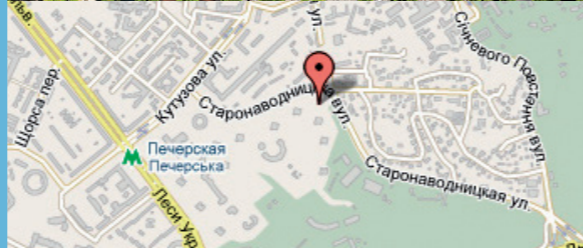
Українська Православна Церква
Храм на честь
Різдва Пресвятої Богородиці
ми відкриті щоденно з 10.00 до 19.00

Свідоцтво реєстрації — серія КУ номер 591-229Р,
видане Міністерством юстиції України від 08.07.2011. Тираж 10 000

01015, м. Київ, вул. Старонаводницька 8/6,
Церква на честь Різдва Пресвятої Богородиці
тел.: (044) 360-04-10, e-mail: kupoL_gazeta@ukr.net
<http://www.kupoL.org.ua>

Головний редактор: протоієрей Олег Мельничук
Відповідальний редактор: Любов Дубова
Дизайн/верстка: Катерина Недождій
Коректор: Валентина Дєсєва

Дякуємо родині Українських за допомогу у виданні

Дорогі друзі!

Кожний із нас має особливу потребу в захисті. Нам необхідно відчувати захист своїх інтересів у різних сферах людського життя. Нами володіє страх, який збиває нас із повноцінного ритму життя. І всі ми, без винятку, хочемо позбутися цього страху, хочемо

мати захист, тобто відчувати себе в безпеці.

За вікном ХХІ століття, цивілізація зробила величезний крок. Але все, що вона пропонує нам сьогодні, є одночасно і комфортним, і небезпечним.

Відчуття небезпеки може бути зовнішнім і внутрішнім. Якщо людина дбає про внутрішню безпеку свого духовного світу, вона обов'язково звертатиметься до Бога як до Захисника та Творця. Людина, яка не живе з Богом, моделює свій захист через інші системи захисту. Що спрацьовує швидше та ефективніше? Для людини, яка відкриває для себе Бога, пізнаючи Його розумом і відчуваючи серцем, відповідь однозначна: її захист — це Творець, Який володіє усім світом.

Бог є любов, тому Він робить все для того, щоб людина була захищена від зла. Одним із таких проявів любові Божої до людства є Пречиста Богородиця Марія. Божа Матір отримала благословення від Свого Сина і Нашого Бога — захищати рід людський. Вона взяла на себе місію захисту та покровительства людству, ось чому Богородиця являється нашою Заступницею та Покровителькою.

Бути захисником, виконувати функцію адвоката — нелегко, особливо коли підзахисний всіляко намагається зірвати процес. Це я про всіх нас, заклопотаних безліччю справ, за якими ми зовсім забули про душу.

У відповідь на любов, захист і покров Божої Матері ми відповідаємо гордістю, непослухом, невдячністю. А Вона, незважаючи ні на що, любить нас так, як любить рідна мати. Адже ми — її діти, хоч і неслухняні... Дякуємо Богу за нашу Покровительку, Богородицю Марію!

Бережіть своє життя для справжнього Щастя!

*Ваш свідучник,
Олег Мильник*

Любовь долготерпит, милосердствует, любовь не завидует, любовь не превозносится, не гордится, не бесчинствует, не ищет своего, не раздражается, не мыслит зла, не радуется неправде, а сорадуется истине; всё покрывает, всему верит, всего надеется, всё переносит.

1 Коринфянам 13:4–7

Храми на честь Покрови Пресвятої Богородиці

Перший храм на честь Покрови Божої Матері на Русі був зведений за часів Андрія Боголюбського — сина Юрія Довгорукого — у середині XII століття. Це відома церква Покрова на Нерлі, пам'ятка світового мистецтва. З цього часу на Русі почалося особливе шанування Покрови Богородиці, набагато урочистіше, ніж у греків.

На території України найстарішою церквою, яка присвячена святу Покрови, є церква в селі Сутківці Хмельницької області, зведена у 1467 році як фортеця. Деякі Покровські храми, переважно XVIII століття, вціліли до нашого часу. Перлиною української архітектури можуть вважатися Покровський собор Харкова, зведений у 1689 році, у стилі мішаного козацько-московського бароко, та київська трьохбанна церква Покрови на Подолі, зведена у 1766 році видатним архітектором Іваном Григоровичем-Барським.

Покрова Пресвятої Богородиці — козацьке свято?

Уже понад десять років в Україні на свято Покрови Пресвятої Богородиці ми відзначаємо День українського козацтва. І це не випадкове співпадіння. Адже і на українських землях Пресвята Богородиця явила нам чудо Свого заступництва — перемогу козаків над турками під Азовом у 1641 році. Коли в козацького гарнізону, що знемагав від довгої і нерівної боротьби, не залишалося вже жодних надій, їм з'явилася «Дружина Препокрасна в багряній ризи» та надихнула на перемогу. Чи справді Пресвята Богородиця явилася воїнам-захисникам, чи це лише художній образ народних переказів, що розповідають про дивну перемогу — зараз невідомо. Історія ж свідчить про наступні факти.

24 червня 1641 року турки обступили Азов. Із боку турків до козаків було відправлено посольство про здачу фортеці: вони обіцяли козакам 12 тисяч червонців відразу і 30 тисяч після відступу з

Азова. Однак козаки відповіли: «Самі волею узяли ми Азов, самі і відстоювати будемо, допомоги окрім Бога ні від кого не чекаємо і спокушань ваших не слухаємо, не словами, а шаблями приймемо вас, непроханих гостей». Наступного ж дня турецьке військо напало на Азов. Штурм був відбитий, і турки втратили більше 6 тисяч чоловік. Однак на цьому вони не зупинилися.

Насипавши вал, вищий за стіни Азова, турки вдень і вночі обстрілювали місто і до «підшови» зруйнували земляний вал фортеці. Козакам, які не мали часу ні для сну, ні для відпочинку, вдалося насипати новий.

Дванадцять невдалих штурмів принесли туркам великі втрати. Зі Стамбула прибували нові полки яничар. Наставала осінь, почалися дощі, стали поширюватися хвороби. Турецька армія танула день за днем. Але ще більшого горя зазнали захисники Азова. У нерівній

боротьбі полягло майже дві третини гарнізону. Живими залишилося не більше трьох тисяч воїнів. Закінчувалася їжа та гармати.

Козаки вирішили вдарити по турецькому табору та битися до останнього. Перед боєм вони відслужили молебень Божій Матері та хресною ходою з іконою Покрови обійшли довкола стін фортеці. Усю ніч козаки молилися і прощалися один з одним, цілували хрест і Євангеліє на тому, щоб «при смертній годині стояти дружно і життя не щадити». Пречиста Діва почула молитву козаків. Густий туман опустився над морем, закриваючи підступи до Азова. Уночі, напередодні 1 жовтня (за старим стилем), свята Покрови Пречистої Богородиці, козацьке військо виступило з фортеці. На передових позиціях була мертва тиша. У тумані, що підіймався, козаки побачили спорожнілий турецький стан — турецька армія відступила від Азова. Можна було святкувати перемогу.

І козаки зрозуміли, що святий омофор Цариці Небесної у відповідь на їхню мужність, волю до перемоги та гарячу молитву покриває та захищає їх.

Свято Покрови Пресвятої Богородиці вважалось одним із найголовніших для запорізьких козаків. Вони будували багато храмів на честь цього свята та особливо шанували ікону Покрови. Окрім того, у день Покрови існував звичай обрання нового отамана. Кожного разу, відправляючись у похід чи захищаючи рідну землю, козаки молилися перед іконою Покрови Пресвятої Богородиці. Козаки настільки вірили в силу заступництва Божої Матері та настільки щиро й урочисто відзначали це свято, що впродовж століть в Україні воно набуло ще й козацького змісту та отримало другу назву — Козацька Покрова. ■

Кирило Деев

Народне свято

В народі свято Покрови Пресвятої Богородиці часто називають просто святом Святої Покрови. «Покрова накриває траву листям, землю — снігом, воду — льодом, а дівчат — шлюбним вінцем». В українських селах і до сьогодні дотримуються давньої народної традиції справляти весілля після Покрови. Від Покрови і до початку Пилипівки — пора наймасовіших шлюбів в Україні. До Покрови завершувався період сватань і приготування до весіль, який починався після Першої Пречистої (Успіння Богородиці). Дівчата, яким набридло дівувати, у свято Покрови потайки просили: «Свята Мати, Покровонько, накрій мою голівоньку, хоч ганчіркою, аби не зостатися дівкою». Як відомо, після одруження дівчина була вже молодницею і мала покривати голову наміткою чи хусткою. Після Покрови у молоді починався сезон вечорниць, а у господарів — період весіль.

Покров Пресвятой Богородицы: история праздника

Появление праздника на Руси исследователи связывают с именем святого благоверного князя Андрея Боголюбского, сына знаменитого Юрия Долгорукого.

Перечитывая житие блаженного Андрея, Христа ради юродивого, князь встретил в нем повествование о чудесном явлении Пресвятой Богородицы и почувствовал, что нехорошо оставлять без почитания святой Покров Царицы Небесной.

И в 1164 году в Русской Церкви был установлен праздник Покрова Божией Матери, а уже через год выстроен знаменитый храм Покрова на Нерли в любимой резиденции князя Боголюбово (под Владимиром).

«...и доколе была там Пресвятая Богородица, видимо было и покрывало...»

Но взяв его с собою, Она оставила благодать бывшим там»

Димитрий Ростовский. Жития святых (1 октября)

В начале десятого века при императоре Льве VI Мудром Византийская империя была в состоянии войны с сарацинами (по другой версии – со славянскими племенами). Безопасность столицы и удивительного по своей красоте города Константинополя была под угрозой.

В восточной части Константинополя находилась Влахернская церковь, где хранилась Риза Пресвятой Богородицы, привезенная из Назарета в V веке. В храм стекалось множество паломников, и постепенно он стал центром византийского почитания Божией Матери. Недалеко от церкви даже выстроили императорский дворец, куда со временем перенесли главную резиденцию.

До десятого столетия храмовая икона Пресвятой Богородицы уже несколько раз спасала город от осаждения неприятеля. Поэтому и в этот раз жители Константинополя надеялись на чудо, придя для общей молитвы на всеобщее бдение в воскресенье 1 октября (день празднования Покрова Пресвятой Богородицы по старому стилю).

На той службе был и блаженный Андрей, Христа ради юродивый, которого призвал Сам Господь на этот подвиг. Андрей в любую погоду ходил по улицам города в рубище, терпел насмеш-

ки, оскорбления, просил милостыню, чтобы отдать ее другим нищим. За свое смирение и веру он получил от Господа дар пророчества и прозорливости.

В четвертом часу ночи во время молитвы блаженный Андрей поднял глаза к небу и увидел молящуюся со всеми людьми Царицу Небесную. Она сияла удивительным солнечным светом, но лицо Ее было мокрое от слез.

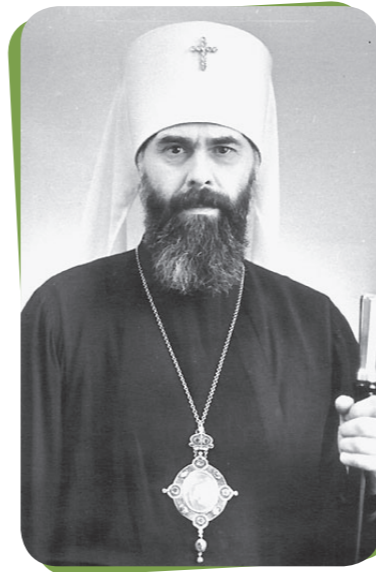
— Видишь ли, брат, Царицу и Госпожу всех, молящуюся о всем мире? – спросил блаженный Андрей своего ученика Епифания.

— Вижу, святой отче, и ужасаюсь...

Долго так молилась Пресвятая Богородица, а из глаз Ее текли горячие слезы. Потом Она спустилась к престолу и молилась там за предстоящих людей. Окончив молитву, сняла с головы блиставшее, как множество молний, покрывало (по-гречески — омофор) и распростерла его над стоящими в храме людьми, защищая их от врагов видимых и невидимых. И доколе была там Пресвятая Богородица, видимо было и покрывало. По отшествии же Ее сделалось и оно невидимо. Но взяв его с собою, Она оставила благодать бывшим там. ■

Любовь Дубова

Из бесед митрополита
Антония Сурожского

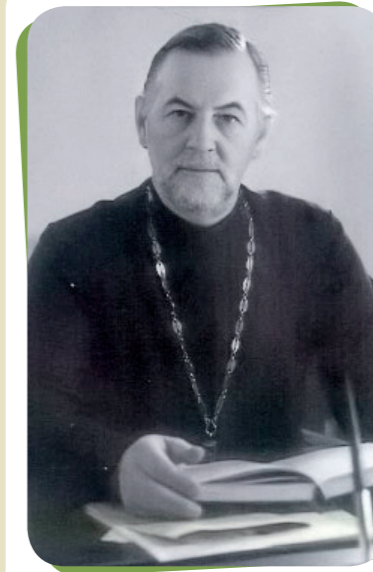
Рассказ о Покрове — один из самых дивных рассказов — раскрывает перед нами чуткость славянской души изначально. Рассказ идет о том, что славяне, наши предки, хотели взять Царьград, Константинополь поздних дней, и что Божия Мать простерла Свой покров над городом христианским, над городом, который служил и поклонялся

воплощенному Богу, Сыну Ея, и буря разнесла русские ладьи. Греки надолго забыли об этом празднике, но русские никогда этого не забыли. Их не ранило то, что они явились предметом гнева Божией Матери; они изумились перед той любовью, перед той защитой, которую Божия Мать простерла над теми, кто любил Сына Ее Единородного. И мы сегодня, как наши предки, после многих столетий радуемся этому празднику, потому что в этот день Божия Мать простерла Свой покров не только над градом Константинопольским, но над всеми христианами, которые нуждаются в милости Божией и в защите.

Стоит подумать о способе защиты Божией Матери, о том, что Она — хрупкая женщина: Она не силой защищала Свой народ. Она защитила город Своей молитвой, предстоянием, мольбой перед Богом...

Любовь бесконечно хрупка, любовь бесконечно, на первый взгляд, немощна, а вместе с этим — нет ничего крепче и сильнее любви. Ветхий Завет нам говорит о том, что любовь, как смерть, крепка. Она может устоять перед лицом смерти. Могут умереть самые близкие, дорогие нам люди, а любовь наша к ним только разгорается больше, делается глубже, делается чище, и не только временным переживанием, но вечным чувством единства в Боге. Вот такую любовью любит нас Божия Мать.

Из бесед протопресвитера
Александра Шмемана

Осенний праздник, праздник Покрова Божией Матери, стал особенно излюбленным у нас, хотя возник он не на Руси, а в Константинополе. И, как это случалось не раз в истории, местное событие, ограниченное местными обстоятельствами, переросло себя, расширилось до вселенских размеров и до вселенского значения. Забылась историческая связь событий,

забылись конкретные обстоятельства, но остался образ Матери, прикрывающей, защищающей, утешающей Своих в беду попавших детей.

Этот праздник стал сердцевинной именно восприятия Марии как Матери, Которой на Кресте усновлено было все человечество, Которая как Мать принимает в сердце Свое все наши горести, все страдания, всю безудержную боль нашего земного существования. «Тебе оружие пройдет сердце, дабы открылись помышления многих сердец...» — эти слова праведного старца Симеона, сказанные Ей в день, когда Она принесла Младенца во Храм, чтобы посвятить Его Богу, глубоко проникли в душу верующих. Мать Иисуса Христа, принявшая всю страшную боль сострадания и жалости, когда стояла у Креста Сына — стала для нас даром материнской любви, материнской жалости, материнского сострадания.

Веками ощущали, духовным взором видели люди этот светлый покров над миром и радовались ему и в нем находили помощь и утешение. «Радуйся, радости наша! Покрый нас от всякого зла святым твоим Покровом». Этим порывом хвалы и радости, этой мольбой о помощи, защите и утешении когда-то определена была наша духовная судьба. И сколько бы ни было грехов и падений, сколь ни страшна была бы тьма жизни — этот сияющий образ Матери, заступницы, утешения, покрова над миром — был с нами, над нами, в нас... Праздник Покрова снова призывает нас возвратиться к нему, и в этом возвращении — к исцелению и возрождению.

Благодать Божа над школами Печерська

Християнство вчить нас не розділяти своє життя на духовне та світське, а освячувати його повністю. Недобре згадувати, що ми православні, лише двічі на рік (на Пасху та Різдво Христове) або на кілька годин в суботу та неділю, проживаючи більшу частину свого життя безбожно, тобто без Бога. Адже ми залишаємося християнами і в храмі, і вдома, і на роботі, і під час навчання, і також у спілкуванні із людьми невірними.

Благодать Божа через церковні таїнства та обряди покликана допомагати нам у житті, у всіх добрих справах, якщо тільки ми самі захочемо впустити її в своє життя. Наше щире бажання — це і є той перший крок, який ми робимо назустріч Богу.

13 жовтня, в четвер, напередодні свята Покрови Божої Матері, до печерської середньої загальноосвітньої школи №90 завітав настоятель церкви Різдва Пресвятої Богородиці священник Олег Мельничук. Його візит став відповіддю на щире бажання учнів і вчителів через освячення школи долучитися в своїй роботі та навчанні до Божої благодаті.

Поява священника викликала неабиякий інтерес учнів. Уже на ганку школи до отця Олега почали підходити діти — хто за благословенням, а хто із купою запитань.

Зустрічали гостя директор

Настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці та учні 5-а класу Андрощук Максим і Остап Приступа

Обряд освячення школи

школи Анатолій Миколайович Голік, його заступник із адміністративно-господарської частини Любов Віталіївна Анреєва та інші працівники. Після короткої духовної настанови розпочався обряд освячення.

Найбільш активними учас-

«Обними детей твоих, доколе Я приду и сделаю им милость; ибо источники Мои обильны и благодать Моя не оскудеет» (3 Езд. 2, 32)

Плануючи освятити одну школу, освяченими виявилися дві: спеціалізована школа з поглибленим вивченням іноземних мов «Інтелект» розташована в приміщенні середньої загальноосвітньої школи №90.

никами процесу стали самі учні школи. Із дитячою щирістю вони оточили отця Олега, пропонуючи свою допомогу. Першокласники тримали свічки, учні 5-го класу Марія Саркісова, Оля Докука, Ілля Савчук і Андрій Хрол, змінюючи один одного, несли ікону Покрови Божої Матері, голова батьківського комітету школи Сергій Олександрович

Обряд освячення школи

Першокласники в захваті!

Будничий та його син першокласник Олексій тримали чашу зі святою водою.

Було помітно, що діти ходять у церкву, знайомі з церковними обрядами та молитвами. Деяких дітей отець Олег привітав

особисто, адже вони відвідують недільну школу при храмі Різдва Пресвятої Богородиці.

Позитивно сприйняли обряд освячення і батьки школярів. Зокрема, Наталія Гунівенко, мати двох учениць школи, сподівається, що обряд освячення допоможе дітям у навчанні та захистить їх у стінах школи.

Ікону Покрови Пресвятої Богородиці несуть учні 5 класу школи «Інтелект» Марія Саркісова та Ілля Савчук

Злогодженою ходою, на чолі з іконою Покрови Пресвятої Богородиці, батьки, діти та вчителі разом зі священником обійшли всю

Ікону несуть учні 5 класу школи «Інтелект» Андрій Хрол та Ілля Савчук

школу: класи, бібліотеку, їдальню, спортзал, учительську кімнату і, звичайно ж, кабінет директора. Так вийшло, що освяченими виявилися дві школи: спеціалізована школа з поглибленим вивченням іноземних мов «Інтелект» розташована в приміщенні середньої загальноосвітньої школи №90.

Радісна атмосфера обряду, окроплення святою водою, співи — все це надовго залишиться у серцях маленьких школярів.

Після проведення обряду отець Олег звернувся до присутніх із короткою промовою, побажавши педагогам і учням Божої милості, радості, добра та любові. Він передав у подарунок школі ікону Покрови Пресвятої Богородиці. Настоятель пообіцяв запровадити своєрідне шефство над школою і подарувати принтер, якого так не вистачає при викладанні історії та правознавства.

У Православній Церкві існує традиція освячувати все, із чим пов'язане наше життя: дім, де ми живемо, місце роботи та навчання, всі наші починання та плоди нашої праці. І як освячений храм та церковне приладдя вже більше ніколи не використовують для чогось іншого, так і в освяченому домі чи іншому приміщенні ми відтепер маємо дотримуватися, у першу чергу, духовної чистоти.

Володимир Днестрян

Семья. Где в ней я?

Под таким интересным лозунгом 19 сентября прошла встреча Клуба прогрессивной православной молодежи. Сегодня, в мире, где половина семей распадается, где каждый пятый ребенок вырастает в неполноценной семье, этот вопрос стоит особенно остро. Еще Иоанн Златоуст говорил, что человек по своей природе — половина, и счастлив лишь в браке. Именно поэтому каждый человек ищет свою половину, которая будет дополнять его.

Четырнадцать молодых людей сидят за большим столом, во главе которого — их духовный наставник, отец Олег Мельничук, и обсуждают за чашкой чая такую серьезную тему. Участникам клуба в среднем по 22 года, при этом большинство из них — парни. Казалось бы, им сейчас в самый раз поговорить о новых автомобилях, политике или карьере — но нет, ценностный и нравственный уровень этих ребят позволяет смотреть на жизнь значительно глубже.

«За десять лет служения я имел возможность работать преимущественно с семьями, — ведет беседу батюшка. — За это время я пришел к выводу, что чаще всего проблемы в семье возникают из-за отсутствия нравственной основы (Бога), которая созиждется на любви и обеспечивает прочность пирамиды ценностей. Сила личности в том, что она может сохранить жизнь для счастья до брака и в браке посредством воздержания и любви».

«Каждая встреча наших клубберов длится около двух часов. Но это время пролетает очень быстро и незаметно, а выходим мы после таких встреч не только с новыми, нужными для жизни знаниями и опытом, но и духовно наполненными и обновленными», — говорит один из завсегдатаев клуба.

Вот и в этот раз — встреча уже закончилась, а молодые люди никак не могли расстаться: у них возникла масса других вопросов для следующих встреч.

Галина Палийчук

Участников клуба ждут новые темы, которые никого не оставят равнодушными. На ближайших встречах планируется обсудить такие темы:

- Как жить в мире, в котором есть Бог?
- Любовь сострадательная и сорадательная
- Стратегическое планирование в Боге

Приглашаем всех желающих принять участие в Клубе прогрессивной православной молодежи!

Беседа о молитве

Очередная встреча в клубе (29 сентября) была посвящена теме молитвы. «Непрестанно молитесь» (1 Сол. 5, 17), — говорит нам апостол Павел. Но как молиться так, чтобы услышал Господь? Какими словами? Что самое главное в молитве? Участники клуба буквально засыпали вопросами отца Олега — у каждого эта тема вызвала неподдельный интерес и подняла неразрешенные вопросы.

«Молиться — не означает стоять с молитвословом, — начал беседу батюшка. — Научиться молиться правильно — трудно. Нужно говорить Богу так, чтобы мы и сами понимали, что говорим. Ведь на неправильной молитве выстраиваются все сектантские движения. Здесь нужна правильная пропорция ума и сердца. Непрестанно молиться значит всегда пребывать в процессе стяжания благодати Святого Духа. Старцы советуют хотя бы по чуть-чуть, но каждый день молиться».

Отец Олег ответил также и на конкретные вопросы участников.

— *Нужно ли заставлять себя молиться?*

— Да, нужно четко знать, что одно из оружий дьявола — лень.

— *Можно ли молиться перед сном лёжа?*

— Если человек болеет, то это нормально. Однако не стоит так делать всегда. Ведь не так уж сложно постоять для Господа несколько минут. Старайтесь всегда ставить себя в духовные рамки, дисциплинировать.

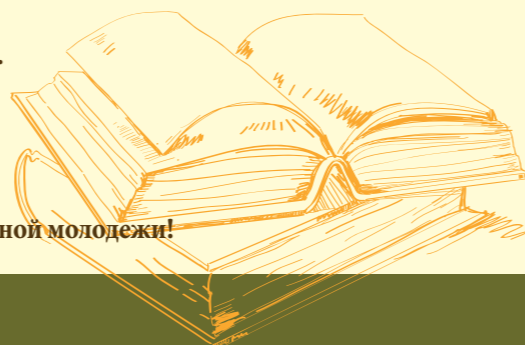
— *На чем нужно сосредоточиться при молитве?*

— На сердце. Святые отцы советовали во время молитвы удерживать внимание в области сердца.

— *Кто может определить правильность молитвы?*

— Для этого не нужна специальная инстанция: если ваша молитва услышана, значит она была правильной. За вопросами и обсуждением встреча затянулась до глубокого вечера, и снова совсем не хотелось расстаться по домам.

Александр Бондарчук

Розы, голуби и «Снежная королева», или Необычная воскресная школа

Дети — это наша радость и утешение, с них все начинается и ними продолжается.

«А кто соблазнит одного из малых сих, верующих в Меня, тому лучше было бы, если бы повесили ему мельничный жернов на шею и потопили его во глубине морской» (Мф. 18:6). Я стараюсь всегда помнить эти слова Спасителя, ведь обучение детей — это действительно большая ответственность.

Детки очень любознательны и схватывают все на лету. Порой мы не замечаем, насколько быстро они все усваивают, и удивляемся, когда они делятся своими интересными наблюдениями. Казалось бы, совсем еще малыши, а поражают «взрослостью» своих суждений, поэтому на занятиях мы стараемся подать информацию интересно и разнообразно.

Для развития визуально-образного мышления и моторики рук мы делаем тематические поделки. К примеру, когда мы разговаривали с детьми об иконе Святой Троицы и о Святом Духе, делали из бумаги Его символ — белого голубя; беседовали об Ангеле Хранителе — мастерили ангелочков из атласной материи.

Иногда на занятиях мы читаем добрые сказки. Например, мало кто знает, что в оригинальном тексте «Снежной королевы» Кай, забыв молитву «Отче наш», не мог освободиться от уз зла. После

В знак того, что я молюсь,
Мыслью к Небу вознесусь
Пред иконою зажгу
Для того, пред кем в долгу
Просьба так же горяча
Как церковная _____

(свеча)

К этим я изображениям
Приступаю с уважением.
Приложусь благоговейно,
И от них святым елеем
Я помазания жду.
Я молюсь, кладу поклоны
Вам, священные _____

(иконы)

Бог — Живой, святые — тоже,
Хоть невидимы для глаз,
Но мы с ними можем все же
Разговаривать сейчас.
Разговор такого вида
Называется _____

(молитва)

обсуждения этой сказки мы смастерили розы из осенних листьев («Розы в долинах цветут... Красота! Скоро узрим мы младенца Христа!» — пели Кай и Герда). Самые обычные вещи в руках деток превращаются в сказку.

Мы стараемся преподавать детям все в положительных эмоциях, учим помнить о волшебном слове «спасибо», рассказывая давнюю историю этого слова. Несколько минут занимает интересный православный мультимедийный и короткий рассказ о праздниках минувшей недели.

На одном из первых уроков мы с детками ходили в Ближние Пещеры Киево-Печерской Лавры к Нестору Летописцу — просили молитв святого о нас перед Господом.

«Если не будете как дети, не войдете в Царство Небесное» (см. Мф. 18:3) — как бы хотелось, чтобы мы, взрослые, всегда помнили эти слова, заботясь о наших маленьких.

Мы приглашаем деток от 4 до 11 лет в наш клуб. Занятия проходят по воскресным дням с 11.00 до 12.30, бесплатно. С радостью принимаем новых деток в наш дружный коллектив!

Екатерина Неждодий,
преподаватель детского клуба
«Воскресная школа»